

REDACTIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

ABO MENTUL

Pentru Austro-Ungaria
de un an fl. 10; pe 1/2,
în fl. 6; pe 1/4, de un
fl. 2.50 pe 1 lună fl.

N-rii de Duminecă pe
un fl. 2.—

Imbra României și străinătății
pe un 40 franci.

Manuscrise nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERȚIUNILE:

de 1 fr. pentru prima dată
7 ct.; a doua oară 6 ct.;
a treia oară 4 ct.; și timbru
de 30 ct. de fiecare publi-
cație.

Atât abonamentele cât și
inserșiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nerancate nu
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Impăratul Germaniei.

Cine va fi urmărit cu atenție vorbirile și faptele Impăratului Wilhelm II., va începe a înțelege, abia acum, de ce, îndată după suirea sa pe tron, el s'a despărțit de marele Bismarck?!

Nainte cu atâția ani deja, Impăratul Germaniei își făcuse programul său de domnie, în care unul din principalele puncte este apropierea către Franța. Tot ce el a făcut și a vorbit dela suirea pe tron, denotă aceasta. Îndeosebi faptele din urmăle Impăratului Germaniei sunt de natură a zgudui chiar și pe cel mai pesimist.

Ce s'a întâmplat adică?

A doua zi după-ce înainte c-nsiliului de război din Rennes un căpitan, care a servit în statul major, declară pe onoare și conștiință, că Impăratul Wilhelm el însuși stă în legătură directă cu spionii sei de pe teritoriul Franței, și la atâtea zile după faimoasele mărturisiri ale generalului Mercier, — va să zică pe când lumea întreagă se aștepta ca Impăratul Germaniei să fie supărat și relațiunile dintre cele două state vecine să devină foarte încordate, ce se întâmplă? Impăratul Germaniei rostește la Saint Privat o vorbire, care uimește și surprinde lumea întreagă și îndeosebi pe Francezii.

În loc de a face pe grozavul, căci se găsea în Alsacia, pământ cucerit și într'un timp, când până și cei mai mari admiratori ai Franței mărturisesc, că poporul francez întreg, ear' nu numai Republica, trece printr-o gravă criză, ridicând statuă vitejiei germane, Impăratul Germaniei aduce cele mai calde elogiuri soldaților francezi, căzuți în luptele dela 1870—71.

Când la Rennes toți din statul major vorbesc cu vedită dușmănie despre foștii reprezentanți ai Germaniei în Franța, Impăratul Wilhelm ce face?

Vorbește cu adevărată duioșie despre eroii Franței și închină cu mândrie steagul german înaintea statuei, ridicată și peste mormintele soldaților francezi.

Calcatu și-a pe inimă cu greu și după multă premeditare ori spontan i-a venit să vorbească și să făptuiască astfel, nu ne întrebăm. E și indiferent, la urma urmelor, căci ori care din cele două ipoteze s'ar adevăra, și una și alta dovedește calități superioare: cea dintâi dovedește pricepere politică, ceasta din urmă inimă nobilă! Va să zică virtuți, cari mai ales p'un suveran îl pot face nemuritor în istorie.

Cât despre rezultat ori efect, desigur că ori-și-cât ar fi de porniți Francezii în contra Germaniei, și ori-și-cât ei se gândesc, că Wilhelm II. le vorbeste de pe teritor pe care toți Francezii îl vor socoti vecinic francez, ei nu pot să-și închidă inima și să nu mediteze asupra acestui eveniment, menit să apropie cele două state, dacă

nu sincer și din inimă, apoi cel puțin din necesitate politică. Pentru-că toate statele europene vor lauda cele săvârșite de Impăratul Germaniei și puținii bărbați de seamă ar aproba vre-o acțiune franceză, ce ar pute să primejduiască pacea Europei.

Dacă Wilhelm II. continua a se folosi de sfaturile cancelarului de fier și nu-l primia demisiunea, cine nu înțelege oare, că între Francezi ura față de Germani creștea încă, și că mai trebuiau ani mulți, până să se întempe vre-un fapt propriu a mai potoli pasiunile. Stând mereu în serviciu, prințul de Bismarck se găsea mereu pe planul întâiu și Francezii vedeau într'una nu numai pe întemeietorul Germaniei, dar și pe omul de fier, care a zdrobit și umilit Franța.

Nouă, Românilor, desigur că politica de pace a Impăratului Germaniei numai folosi ne poate. Eată de ce: asigurată fiind pacea, monarhii își pot consacra grija mai cu dinadins pentru binele popoarelor. Ear' noi Români în primul rând de la intervenția Coroanei așteptăm sanarea situației noastre grele.

E fapt, că acum doi ani, Impăratul Germaniei îi laudase grozav pe Unguri, cari, sub impresia atâtor vorbe elogioase, păreau a-și lua un nou avânt în politica lor de maghiarizare.

Să judecăm însă, când facem politică, nu totdeauna după aparențe, ci după fapte. Ce s'a întâmplat în Ungaria chiar după visita Impăratului Germaniei? S'a întâmplat, că guvernul cel mai șovinist și mai sălbatic maghiar s'a dus, ear' dinții veninoși ai kossuthismului au fost scoși, încât vizerăm chiar zilele trecute cum din ordinul Impăratului și Regelui Francisc Iosif statuă lui Hentzi fu sfînțită cu paradă mare, ear' honviziul fură duși să-și închine și ei steagul în fața mormentului soldaților Impăratești.

Nainte cu doi ani s'ar fi gândit cine-va că s'ar pute întâmpla la Budapesta asemenea lucruri?

Și earăși, cine ar îndrăzni să afirme, că dacă prin atitudinea Impăratului Germaniei nu s'ar mai fi cimentat politica de pace, cercurile noastre militare s'ar fi încumetat să pornească acțiune și să-i facă pe Unguri a se închina în fața adevărului istoric?

Înlăturate deci incidentele ce ar pute să tulbure pacea dintre state și înmulțindu-se cele cari dovedesc stăruința capetelor încoronate de a întări cât mai mult buna înțelegere, e sigur că se va ajunge și la pacea dintre naționalități, care, după-ce se va întrupa, va ave să-i mulțumească mult Impăratului Germaniei.

Mohács!... Sâmbăta trecută, 26 August, au trecut 373 ani de când cu vestita luptă dela Mohács, unde perise însuși regele Ladislau II, în fuga lui dinaintea furiei Turcilor învingător. Lucru știut, că voină să scape, sări în părul mlăștinos Csele, unde se înecase. Pietatea patriotică a locuitorilor de pe locul fatal a ridicat acolo, pe țărnul pârului un modest monument, cu bustul nefericitului rege; ear Sâmbăta trecută s'a făcut desvélirea lui, împreună cu o modestă festivitate jalnică-patriotică. Aderenții Mohács-ului din 1848, cel întemplat la Siria (Világos) au cerut ca la festivitate să participe toată țara, cu guvernul în frunte, și cu regele Ungariei, dacă nu în persoană, cel puțin reprezentat prin vr'un arhiduce. Dar se vede treaba, că din cauza unor „considerațiuni secundare“ nu li-s'a putut îndeplini dorința ferbinte. Se baj! N'a spus oare la timpul său o foaie cât se poate de patriotică, anume „Bud. Hirlap“, că: ceea-ce a dus la îndeplinire Széll cu compromisul încheiat cu partidele, mântuind constituția și țara întreagă de prăpastia în care o mână „clausula dela Ischi“ și „ex-lex“ ul, că „este tot atâta ca și lupta dela Mohács câștigată“? Și totuși nu sunt împăcați, tot strigă, că „scandalul cu Hentzi“ este ca și o „a doua zi de doliu dela Siria“. Parcă ar ave presimțire încă de vr'o catastrofă.

Cea mai nouă Liga maghiară — ați ghici oare, spre care scop și cu ce nume este pe cale de a se alcătui? Este, mă rog, — dar să nu rideți dinainte — „Székely nemzetű szövetség“. Serios. Cel puțin așa anunță și spriginește întreprinderea presa patriotică.

Nu se poate mai convingătoare dovadă despre vitalitatea neamului secesc. Drept, ori ba?

„Memorandul“ Slovacilor. Cel dintâi a adus „P. Napló“, în formă de corespondență din T. Sv. Martin, acele puncte din pretinsul „Memorand“ al Slovacilor, pe care le-au reprodus și nu încetează a-le comenta mai în fiecare zi toate celelalte foi maghiare. „Correspondența“ suspomenitei foi afirmase în mod cutezător de mincinos, că „Memorandul a fost primit la adunarea generală a reuniunii femeilor slovace „Jivenci“. Noi îndată am declarat această afirmațiune ca neadeverată și faptul din mai multe puncte de vedere ca de necrezut, fiind-că nici raportul despre decurgerea sărbătorilor din T. Sv. Martin, nici informațiunile particulare ale noastre nu indicau absolut nimic în acest sens.

Acum vine însăși presidenta „Jivenci“, d-na Soltész, care într'o scrisoare trimisă lui „P. Lloyd“ și publicată în foaia lui de seară de la 25 Aug., deoarece-ce și el reproduce aserțiunea, — desminte în cuvinte cât se poate de categorice insinuarea aruncată contra reuniunii. Faptul imputat adunării ei generale este cu atât mai neadeverat, cu cât „adunarea, ca în-tot-deauna, așa și de astă-dată s'a ținut în prezența unui comisar al guvernului“ etc.

Scopul aserțiunii a fost deci clar: a denunța reuniunea, par'că s'ar ocupa cu politică și a ațîța guvernul contra ei.

Desvéliri importante.

Broșura, a cărei aparițiune Vineri, sub titlul „A kiegyezés válsága“, „Crisa pactului“, a fost semnalată prin telegram din Budapesta, este mult mai importantă, se vede, acum, decât o presintau acele telegrame. Și originea ei se pare că este alta, decât cea indicată, căci: întâiu, ea u apărut în editura ziarului „Budapesti Hirlap“, apoi, precum spun unele foi ca „Alkotmány“, sub pseudonimul „Bodrogközi“ e ascuns unul dintre politicienii cei mai de frunte maghiari și pe deplin inițiat în secretele sferelor decizionale.

Ziarele de Sâmbăta dimineața, cari se ocupă cu broșura, îi atribuesc toate importanța neobicită, mai ales acum când e aproape lucru sigur, că parlamentul austriac nu va fi în stare să aleagă membri în Delegațiune și astfel se deschide un fel de „crisă dualistă“.

Procurându-ne imediat broșura, reproducem dintr'nsa deocamdată următoarele desvéliri importante, despre care a mai fost odată pe scurt vorbă la alte ocaziuni. Eacă dar ce povestește broșura:

Când Wekerle căzu, earăși se făcuse încercare cu Banul Croației, conte Khuen-Heilendy (ca ministrul-preșident ungar). Cabinetul Wekerle și-a perdut deja acolo sus toată puterea; nici măcar atâta nu se părea probabil, că după sancționarea legilor politice-bisericești, subternute Regelui spre sancționare, — marele cabinet va căde cu glorie.

— Ca niște slugi lăpătate — așa au să plece.

Aceasta a fost lozincă în gura federaliștilor Vienezi.

S'a întâmplat apoi, că unul dintre bărbiți de stat maghiari s'a dus la Viena și a vizitat pe ministrul de-externe contele Kálnoky. (Bărbatul de stat cu pricină a fost Bánffy Dező). Într'acestia s'a petrecut cu acest prilegiu un dialog extra-ordinar de interesant.

— Bine, că vii! — îl întâmpină Kálnoky (pe Bánffy). Majestatea Sa s'a gândit și la DTA, ca presidentul guvernului maghiar. Datoria, ce DTAle și se va impune, este: să disolvă parlamentul și să întrebă națiunea, că: are ea trebuință de politica bisericască? După cât știm, rezultatul nu e dubiu: națiunea maghiară n'are trebuință de politica bisericască. Dacă însă ne-am înșela, dacă majoritatea națiunii ar lua poziție pe lângă politica bisericască, în acest cas regele ar sancționa legile respective.

— Convingerea mea este, — răspunde bărbatul de stat (Bánffy), că majoritate maghiară în contra politicii bisericăști nu se poate întruni. O nouă alegere ar cășuna rane atât de adânci, cari abia ar pute să fie lecuite. — Ear înainte de sancționarea proiectelor politice-bisericești — nici un singur ministru-president n'ar pute să mai stea în parlamentul maghiar. Această sarcină deci nu pot s'o iau asupra mea.

— Rogu-te, să fim bine înțelegi! În parlamentul maghiar D-ta n'ai trebuință să guvernezi cu majoritate maghiară.

— Cum o crezi aceasta?

— Eată acum: La alegeri D-ta lași teren naționalităților. Lași să intre în parlament 70—80 de Români, Slovaci și Sârbi, ear' 14 Sași și 40 Croați și așa au să intre; eată că D-ta ai avè majoritate! Cu această majoritate federativă, pentru a cărei indetultire câștigi și modalitate și ocaziune, — D-ta poți să trântești ori ce politică bisericească. Poți să stăpânești, până te sature.

— Dar la asta eu nu mă angajez!

— Hotărât o spui?

— Da!

— Atunci se va angaja altul!

— De pildă?

— Banul! (Hedervary).

— Banul nu se va angaja la asta.

— Il cunosc, e Ungur.

— Dară nu! In Zagreb el face doar politică slavă.

— Nu! el ține numai seamă de factori, căci acolo dînsul se află pe un teritor prin lege despărțit de teritoriul ugar.

— Atunci dară se va angaja altul! Noi încă n'am primit lupta.

— O a emenea politică în Ungaria nu se poate valora. Intr'o zi ar fi spulberată în vînt.

— Mă indoesc.

Știi, Excelență unde-și are locul în parlamentul maghiar un om, al cărui nume e contele Károlyi Gábor?

— Nu cumva cel mai în capătul stînzei extreme?

— Vezi, Excelență! Dacă în Ungaria sa'r face politică federativă, eu acolo am să sed în locul contelui Károlyi Gábor. Și dacă eu, cel mai Peciovist om, voi ajunge acolo, — închipue-ți, unde vor ajunge ceilalți?!

Din Bucovina.

Al 25-lea Număr confiscat. Sub acest titlu „Patria” din Cernăuți, în numărul său de Vineri (care, constatăm cu mirare, a scăpat teafăr de ghiara cenzurii), scrie următoarele: „Cu Nrul trecut s'a împlinit numă de 25 confiscări ale „Patriei”, un eveniment poate unic în istoria libertății de presă din Austria. Din acest incident redacțiunea „Patriei” arangiază mâne (Vineri) seara o convenire socială în restau-

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI”.

CRONICĂ LITERARĂ.

Dr. D. P. Barcianu: Vasile Aron (1770—1822) o scriere încă necunoscută a lui. In „programa în titlul pedagogico-teol. din Sibiu”. Sibiu 1899.

Dintre programele noastre școlare, ce ni-au sosit vara aceasta la redacție, ni-se prezintă ca valoare deosebită aceea a seminarului teologic din Sibiu, și anume pentru partea sa literară. Aici distinsul profesor sibiuan, dl Dr. D. P. Barcianu, după o lungă tăcere, earăși ia condeiul său măiestru și priceput, pentru a se ocupa de viața și scrierile lui Vasile Aron (1770—1822).

Am uitat aproape, de când profesorii nostri nu mai dau atenție serioasă trecutului nostru literar și istoric. Val-vértejal vieții noastre politice a atras tot ce-a fost de seamă între dascălii nostri, încât într'un lung timp forțele cele mai bune ni-au fost absorbite de politica de zi. Acum, că am ajuns la capătul unei epoci, când fie din oboseală, fie din cauze a căror talmăcire nu încap aici, am intrat în spe mai liniștite și mai senine, — cu bucurie se poate constata revenirea unor bărbați la indeletnici-

rantul Silber (Hotel central), la care sunt invitați a participa toți amicii și binevătorii „Patriei”.

Baronul Bourguignon și trei-colorul românesc. În numărul său de Vineri trecută, „Patria” publică următoarea întâmplare caracteristică:

Cetitorilor nostri le este deja cunoscut incidentul din catedrală din ziua de 18 Aug., când dl Bourguignon, supărat fie pe o d-șoară română, care purtase trei-colorul, a dispus, ca aceasta să fie urmărită de detectivi. Știrea aceasta s'a lăsat ca fulgerul prin întreg orașul și a fost viu comentată, natural în defavorul dlui Bourguignon, avansat la rangul de detectiv. Astăzi ni-se comunică din sorginte deamănă de crezământ o știre, care trebuie să ne pună pe gânduri. Dl Bourguignon să se fi exprimat față de o damă, că Români în obrănciea lor i-ar fi postat anume în ziua de 18 August. Înaintea ochilor o fată cu un tricolor, pe care au cumpărat-o cu bani!! Se vede, că starea sanitară a dlui Bourguignon e foarte îngrijitoare. În următoarele dăm loc unei scrisori, care pune în adevărată lumină incidentul acesta atât de supărăcios pentru bar. Bourguignon:

„În ziua de 18 August m'am dus la biserică pentru-ca să asist la serviciul divin. După o jumătate de oră, intrând bar. Bourguignon în biserică, s'a așezat în straș, uitându-se giur impregiur. Deodată li rămân pe un moment ochii așintii asupra mea, care purtam mândrul nostru tricolor. Deodată observ, că D-sa cheamă la dînsul pe un am-țoiat, șoptindu-i semnificativ ceva la ureche. Amțoiatul a eșit afară din biserică și s'a re-ntors însoțit de un agent secret, așezându-se amândoi lângă bar. Bourguignon, tot discutând și uitându-se cu țipi la mine. După aceea amțoiatul a venit pe lângă mine, tot întrebând și cercetând pe mai multe d-ne și d-șoare despre numele meu, neputându-le da nimeni un rezultat. După aceea am observat earăși pe dl am-țoiat, că a mers la dl adjunct Stefanelli, vorbind amândoi și arătând cu degetul spre mine. În fine toate acestea s'au petrecut în biserică.

„După două zile m'am pomenit acasă la mine cu un agent secret, al cărui nume nu'l cunosc, deoarece-ce nu s'a recomandat. (Detectivul Sarafinovic — Not. „Patriei”) Acel agent secret, cum a intrat pe poartă, a fost întâmpinat de unchiul meu, întrebându-l dacă aici locuiesc eu? Eu, care mă aflam tocmă față la venirea lui, i-am răspuns îndată următoarele: Mata ai venit în cauză tricolorului. Româncă sunt, de aceea port și tricolorul!

„Das hat mir sehr gefallen, dass Sie eine Rumänin sind”, i a fost răspunsul.

rea exclusivă cu bunurile noastre spirituale. Stagnând viața noastră politică, se dă o extindere cu atât mai mare mișcării noastre culturale. Și pe acest teren se muncăște aproape cu aceeași însuflețire, cum se muncăște anii trecuți pe terenul politic. Treccem se vede, prin o eră politică staționară, dar favorabilă culturii noastre naționale. Treccem prin o eră de recreație, în care ne am pus pe adunarea de forțe nouă.

Și la această muncă regenerătoare dl Barcianu își are partea sa frumoasă. În scurtul interval, dela eșirea sa din ca'acombele păgâne ale Vațului până acura, dl Barcianu ni-a dat trei lucrări: Gramatica germană, o prelucrare radicală a gramaticii scrise de eruditul său părinte Sava P. Barcianu. Vorbirea comemorativă de la aniversarea morții lui Șaguna și studiul acesta despre V. Aron.

În cât pentru vorbirea ținută în sala cea mare din Sibiu, — vorbire publicată în Iunie, anul trecut, și de noi, — ea rămâne un giuvaer în literatura noastră, un document de logică și judecată istorică, un mod l de oratorie română. Cel-ce în viitor va voi să cunoască faptele marelui Șaguna și să judece importanța lor după însuflețirea generațiunii de astăzi, va trebui să recurgă la vorbirea-studiu a dlui Barcianu,

Apoi m'a întrebat de unde sunt? Eu i-am răspuns, că sunt de loc de aici. M'a întrebat apoi cum mă cheamă, eu i-am comunicat numele meu. Interesându-se apoi de numele tatălui meu — i-am dat earăși detaliile necesare. — În fine m'a întrebat ori de umblu la școală? la care întrebare — earăși i am dat răspunsul cerut. Iulia Cocinchi, recte Costachi”.

Puțul cu apă sfințită.

Pe timpul noii desvîliri și sfințiri în mod atât de solemn a monumentului Hentzi, precum și al întreg „scandalului acesta trădător de patrie”, întâmplat tocmă în preziua rîpunerii de la Világos, Kossuth Ferencz petrecea, și încă cu mai multe săptămâni înainte în Neapole, de unde trimetea ca colaborator intern al lui „Magyarország”, niște primii articoli și mai sarbezi ca cel ce-i scrie acasă, la redacție, bine înțeles, plin de greșeli gramaticale.

Nepătrunsele taine ale kossuthismului guvernamental, au dispus așa, că tocmă două-trei zile înainte de desvîlirea monumentului, de o parte eșise la iveală în ziare programul sîrbării, ear' pe de alta în „Magyarország” articolul de fond al lui Kossuth despre ceva „politică colonială a Angliei în Australia”. Se înțelege, că era tabloul ridicol gata în staul tovrășiei pentru exploatarea „apei sfințite” Kossuth Lajos-iste. Fiul guvernatorului știa ce știa, dar tăcea tipul. Strimțorat însă de comentariile asupra scandalului Hentzi, două săptămâni și mai mult după desvîlire publică în „Egyetértés” o justificare lungă, în care zice că: „ministrul-president ne-a asigurat, că desvîlirea monumentului se va petrece în liniște deplină”; și numai așa „asigurați” s'au rîșfirat toți păzitorii puțului cu apă sfințită, în timpul verii, care încăto știa mai la umbră și odihna.

Dar' zice, „ne-am înșelat amar” în „cuvîntul de onoare al lui Széll” — adaogă „Egyet.” —; și, zice, „earăși sunt aci, și stau pe rîpa șanțului”; ear' la timpul seu nu se va mulțămii, zice, numai cu vre-o interpelare, ci a trimis („üzente”) încă din Neapole, „încă și alle poruncă, dar' zice, aceasta e treaba partidului și nu a publicității”; destul atîta, că „partidul se pregătește pentru o acțiune de alt soi”.

Ce mistere ridicole! Ce șarlatant! Toți îl desprețuesc pe purtătorul jidănit al numelui fostului guvernator, pentru blăstămățiile și „necorectitățile” lui nesfîrșite, cu toții îl țin ca „cel mai depravat” om,

unde va găsi exprimate sentimentele noastre în mod real, în iconă fidelă și desvîrșită.

Din același sentiment de venerație a bărbaților nostri cu merite nesterse pentru neam, a pornit dl Barcianu desigur și în scrierea sa mai nouă asupra lui Vasile Aron.

Autorul a văzut, că generația de astăzi prea puțin își bate capul cu întemeietorii culturii noastre, cu acei bărbați dela începutul acestui veac și dela sfîrșitul celui trecut, cari prin activitatea lor ni au păstrat dulcea noastră limbă românească, unica noastră pavăză națională. Și dintre aceștia mai ales unul, autorul mult lăpșitel vorbirii a lui „Leonat din Langobarda, care se hrănia cu barda”... o fi cu totul dat uitării. Și cu adevărat, bun și mare serviciu ne face harnicul profesor din Sibiu, ducându ne atențiunea către părinții limbii noastre.

Dl Barcianu își începe scrierea sa prin arătarea curentului din pătrariul din urmă al secolului trecut, pornit de providențialii apostoli ai românismului: Clair, Șincal și Petru Maior. „Acest nou curent — spune d-sa — avînd ca notă caracteristică românismul și naționalismul, în curînd a făcut o transmisiune a influenței sale de pe te-

și cu toate acestea, nu se lapădă de a tocmă fiindcă numele tatălui le trebuie ca etichetă pentru exploatarea puțului cu apă sfințită independisto-guvernamentală.

Mai mare înșelătorie nici că se poate. Și toate acestea le știu în Viena din fir pîr. De aceea Lueger necoetenit zice, „în Ungaria stările nu se pot îndrepta de-abinele”. Nu știm, dar' poate că a dreptate!

DECLARAȚIE.

Domnule Redactor!

În Nrul 175 al „Tribunei”, din Sibiu a văzut lumina și insinuarea, că la stăruința amicilor din București, pe semă spăriați de cele ce s'au petrecut în Arad a urmat dumerirea unui arangiator și fast vitărilor, că toate s'au întâmplat spontan.

Țin a constata, că subșrisul am cert informații de la dl S. Albini în afacere unui om, care mă rugase să intervin pentru dînsul, căci însuși n'are pe nime în București. Ce era mai natural, decât să atîm și o chestie actuală și atât de mult discutată în presă, unui om cu rolul politic ce-l are dl Albini în ultimul deceniu. Și că spontan s'a întâmplat schimbul de clarății politice, o știe întreaga lume, ca a participat la acest banchet.

Astfel deducația „Tribunei” că cu vintele mele ar fi un răspuns justificat dat amicilor din București, este fctul în sanie morale, ce se pare a stăpîni redacția „Tribunei” din Sibiu.

Aș autorisa pe dl S. Albini să de publicității acea scrisoare, dacă n'ar vorba de o delicată afacere a unui om; autorizez însă să o arete brevi mai amicilor dlui Dr. Dăian, cari se vor aflînd în București, ca să-și cunoască bine prietenii.

Bozovici, 13/25 August 1899.

Romul Cîrșogariu

NOUȚAȚI

Arad, 28 August n. 1899.

Alegere de protopop. Duminecă, 12/24 Septembrie a. e. va fi alegerea protopop român gr.-or. al tractului protopresbiteral al Buziașului (diecesa Carabeșului). Actul alegerii va fi condus părintele protopop al Lugoșului, Dr. Geo Popovici, ca comisar consistorial.

renul literar-științific mai înalt și de pe al manifestărilor vieții politice și sociale pe acela al literaturii populare... Meritul literaturii populare este, că deschide ochii Românilor asupra limbii lor, „că deschide ochii mulțimii pentru a o face accesibilă și dăruie și îngrijiri elementelor culturii”. Ear' „muncitorii modești” în acest ogor Vasile Aron, Ioan Barac, unul la Sibiu, altul la Brașov, — ear' al treilea e An Pan la București.

După acestea autorul face biografia lui Glogovățului și fișcului din Sibiu Vasile Aron, făcînd între altele două portante constatări: 1) că originea din por a lui Aron l'a îndemnat la scrierea unor lucrări potrivite cu viața și felul gîndirii a poporului; 2) că ideea românismului nu e incidentală la Aron, cum de pildă la Barac, ci se pronunță în ale lui lucrări și mai ales în predile de-a vulgariza traduceri după Ovid și gil, pe motiv că aceștia au voit „ridica neamului rîmlenesc, a căruia mlădiță ne dîrî în Dacia română ne aflăm”... cum suși Aron spune în prefața Eneidei.

După-ce face e expunere a scrierii lui Aron, dl Barcianu arată, că a găsit biblioteca repositului —șu pări te din nar un manuscris înedit a lui Aron.

Cadeții români. Au absolvat școala de cadeți și au fost împărțiți la trupe cu rangul de cadeți aspiranți de ofițeri, următorii tineri români: Rudolf Anthon la regimentul de infan. Nr. 43 în Viena; Sabin Banciu la regimentul de inf. Nr. 44 în Budapesta, Iuliu Lissai la regimentul de inf. Nr. 26 în Viena, Stefan Millea la regimentul de inf. Nr. 83 în Prenbinger (Herțegovina), Ambrosiu Pécuaru la regimentul de inf. Nr. 33 în Arad, Amos Pop la reg. de infan. Nr. 4 în Viena, Traian Radu la regimentul bosniac de inf. Nr. 1 în Viena, Leo Paicu, la reg. de inf. 48, George Viciu la reg. de inf. 42, Iulian Radu la reg. inf. 81, Sabin Târziu la reg. inf. 43, Michail Stoca, la reg. inf. 4, Coloman Demeter la reg. inf. 69, și Aurel Suciu la reg. inf. 61. — ear' la artilerie Ioan Maniu la reg. de div. 17.

Dedu — cel uituc. Când pe la începutul anului curent apăruse cunoscuta broșură „Ungaria maghiară și tripla alianță”, Dedu dăduse nu numai un mic extract din ea, dar publicase și aprecieri foarte măgulitoare asupra ei nu numai din partea respectivului sau colaborator (căci el însuși — Dedu — nu știe să scrie recenzii de acest soi), ci reproducuse și aprecieri de ale foilor sășești. Dedu a uitat complet ce s'a scris cu vre-o 8 luni înainte în foaia sa, căci acum, când din patriotica îngrijire broșura ajunsese a fi proserisă, ea că scrie Dedu:

„Zilele trecute a apărut în Germania o broșură intitulată „Das magyarische Ungarn und der Dreibund”, în care trebuie să se spună grozave adevăruri guvernărilor noastre, pentru că guvernul maghiar s'a grăbit să i oprească intrarea în Ungaria, ear' ministrul unguresc de comunicație i-a datas debitul postal. Și cu această guvernul maghiar crede că a îngropat adevărurile cuprinse în broșură!”

Ei bine, nu-i uituc dl director politic al „autorisatei”? Și totuși are aspirațiuni nemăsurate la vr'un rol politic, ori-care ar fi. Boală periculoasă!

Vremea este mereu foarte rece de când cu ultima ploaie ce se abătuse în zilele de 12—14 c. De atunci n'am avut așa zicând nici o singură zi caldă. Ziua temperatura nu se urcă mai sus de 13—14 grade, ear serile, dela oarele 6 încolo și nopțile sunt foarte friguroase; nu mai putem sta cu plăcere în grădini-restaurante nici cu paradesiuri; lumea se adăpostește în lă untru. Vremea e ca și altă-dată în Octombrie. La Siria a căzut săptămâna trecută grindină, pricuinind stricăciuni în vii. Din Făgăraș se scrie, că după mai multe zile furtunoase, piscurile munților s'au acoperit cu zăpadă. Muntele Isvor dintre comitatele Bistrița-Năsăud și Murăș-Turda s'a imbră-

scrișul acesta conține opt bucăți bine conservate și foarte legibil scrise, dintre cari șese sunt traduceri sau prefaceri din metamorfozele lui Ovid, ear două originale. Aceste două din urmă sunt: „Odră Ovidie Naso” și „Vers falnic la îngrop. d. Teodor Miheș.”

Toate acestea dl Barcianu le apreciază din trei puncte de vedere, anume: al istoriei limbii române, al gramaticii și al regulilor de poetică. În sfârșit publică o parte a manuscrisului, promițând continuarea în programa proximalui an școlar.

Precum vedem, ceea-ce n'a dat dl Barcianu e o lucrare serioasă, obiectivă și de importanță literară remarcabilă. Noi ne bucurăm, că avem privilegiu să înregistrăm asemenea produse la noi și tot ce-am dori este, ca să vedem cât mai dese lucrări din condeiul unic al d-lui Barcianu.

Noi socotim, că în materie de literatură română, precum și pe terene înudite cu această, dl Barcianu astăzi este cel mai competent bărbat dincoaci de Carpați. Și socotim mai departe, că, dacă acest iscusit bărbat ar desvolta o mai intensă activitate literară, ar reuși să grupeze în giurul său tot ce avem capabil și în curând s'ar forma în părțile acestea ale românilor un curent puternic, o renaștere literară,

cat în haină de iarnă. Asemenea a nina și pe munții Sebeșului și pe Paring și Retezat în comitatul Hunedoarei. Într'adevăr un an foarte neregulat anul acesta în privința vremii. Nădejdea cea mare, cât privește răsplata muncii economului, viile, sunt fose în general foarte frumoase.

Impăratul Wilhelm în America. Se vestește, că împăratul Wilhelm II. al Germaniei, cu privilegiul călătoriei sale la nord pe vaporul „Augusta-Victoria”, care comunică între America și Hamburg, și-ar fi exprimat intențiunea de a face o călătorie în America (Statele-Unite). Terminul acestei călătorii încă nu este statorit, deoarece împăratul vrea anume spre acest scop să-și construiască un vapor, care să facă pe oară o cale de 40 miluri.

Emblema dualistă. Pe baza unui comunicat apărut într-o foaie oficioasă litografată, ziarul din Budapesta desminte știrile reprodușe în „Keleti Értésítő” (care și el e litografat) despre aceea, că emblema Ungariei ar fi să se alăture lângă pajura împărătească la toate obiectele și edificiile ce se țin de armata comună. Noi imediat ne-am exprimat cea mai categorică neîncredere în știrea lui „Keleti Ért.”, știindu-i apucăturile de sensaționalitate jidovească și legăturile cu cercurile celor ce se adapă din „puțul cu apă sfințită” Kossuth Lajosistă.

Nouă cancelarie advocațională în Sibiu. Ni se trimite spre publicare următoarele rânduri: „Am onoarea a aduce la cunoștința stimatului public, că am deschis cancelarie advocațională în Sibiu, piața mare Nr. 21, casa Nendwich. — Sibiu, în August 1899. Cu toată stima: Dr. Liviu Lemény, avocat, pretor-suprem în pensiuă.”

„Amerikánsky Slovak”, este titlul unei foi slovace din America, „foarte răspândită printre Slovacii din Ungaria” — spune isvorul competent oficios. Fiind însă că scrie prea fără frică de procurorii maghiari despre libertățile de care se bucură naționalitățile nemaghiare ale Ungariei și mai ales tare se interesa de soartea conaționalilor sei d'acel, ministrul de interne a rugat pe colegul seu dela comerț, să-și curme acestei foi intrarea în Ungaria. Se înțelege, că ministrul amândoi își dau pe deplin seamă de pericolul extrem de grav, la care era expusă coroana Sf. Ștefan prin „minciunile” și „bârfelile” foi ame-

care ne-ar face să uităm miseriile politice. Elemente bune sunt, ele trebuiesc numai căutate, grupate și îndemnate la muncă serioasă.

Și e timpul suprem, căci e de mult decând nu mai contribuim cu nimic de valoare la istoria limbii și literaturii noastre. Căci, negustoria literară, botezată „Enciclopedie română”, nu e literatură; tarifele vamale, poreclite și „raport general despre activitatea noastră literară”, sunt o rușine; ear halucinațiuni istorice ca „memoriile din 48”, ale unui nemeș român, nu sunt istorie. Pașul dela Bariș până la acești „fusșeri” înseamnă o decadență colosală. E timpul să ne emancipăm și să muncim serios ceea-ce numai atunci se poate, dacă înfrânăm poftelile celor ce fac speculă din literatură și acordăm teren și sprigin bărbăților competenți, de cari din fericire mai dispunem.

Sunt convins, că dacă cei buni și pricepuți se vor stringe pentru energică împreună lucrare și încordare a capacităților lor de muncă literară, în curând ei vor fi aclamați pe toată linia și vor vedea—vorba lui Aron—„cu călă râmă și poștă primește neamul nostru cele ce din meșteșugul lor purced.”

II. Chendi.

ricano-slovace, căci altfel n'ar fi procedat după: „lege, drept și dreptate.”

Prigonirea unui funcționar. Din Anina ni-se scriu următoarele: „Avem un Obersteiger român aici în Anina, care drept, recunoaștem că e un om foarte strict, dar nu rău, și acum îl foarte persecută unii colegi ai lui și unii lucrători. Precum vedem, și aici își caută resbuare ura de rasă. Că ce se aude din ce-i impută, nu este nimic grav, numai niște lucrători, care numai în ordin se împedecă nișel. Dar sminteli făcute de dânsul, putem zice că toți lucrătorii, steigeri și Obersteigeri, le-au comis deja, dacă nu și mai păcătoș, dar așa, de sigur. Întrebăm pe camerazii nostri lucrători de altă națiune, să se exprime în „Volks-wille” că nu sunt alții mai vinovați ca Obersteiger Radu? Și vă întrebăm, că de ce purtați ură în contra a tot ce e român? Aveți în tot locul mai mult favor ca noi Români, puteți fi îndestulați, dar nu vă place dacă vă îndrumează la ordine, pe voi unii, care singuri ați vrea să nu lucrați, ci numai să porunciți. Mai mulți ocnari români”

Isoria literaturii române de la Cantemir. Academia Română va decerne în sesiunea sa generală din 1901 premiul Adamachi de 5000 lei celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect: „Istoria literaturii române de la Cantemir până la 1821, cu extrageri din autorii acelei epoci literare”. Terminul prezentării manuscriptelor la concurs este până la 1 Sept. 1900.

Sate noue în Dobrogea. Din inițiativa d-lui Ioan Nenișescu, prefectul județului Tulcea, alte două sate românești se înființază în delta Dunărei, și acestea vor fi în curând inaugurate. La gura Leoastei, brațul Kilia, se înființază un sat, care va purta numele „Regina Elisabeta”, ear pe locul, unde a fost vechiul sat Satanir, încongiurat de păduri de gutui, tot pe brațul Kilia, se înființază satul „Principesa Moria”. Toate satele înființate până acum sunt locuie de Români din județul Ialomița, Brăila, Covurlui, etc. Când și nouele sate vor fi populate, întreaga graniță despre Rusia dela Prut până la Mare va fi populată numai de Români. Prin stăruințele d-lui prefect Nenișescu, locuitorii satelor românești dela graniță au căpătat mai multe avantagii. Trailul în delta Dunărei este de altfel foarte ușor, deoarece-ce câmpiile din deltă sunt foarte roditoare și bălțile sunt bogate în pești.

Antichități. Cu privilegiul săpării unui canal în Zăgreb s'au aflat mai multe obiecte antice, cari arată, că odinioară capitala Croației a fost o colonie a Romanilor. Într-altă antichități aflate, sunt și monede romane din timpul împăraților Germanicus, Antonius Pius și Constantin. — S'au mai găsit și o mulțime de piese de argint din timpul regelui Ladislau I al Ungariei. — Lângă Wiener Neustadt, la granița vestică a Ungariei, încă s'au aflat antichități interesante. Ludovic Bella a dat de arma unor morminte de ale Hunilor și a rugat autoritățile ungare și austriace, ca să-și permită să facă săpături mai departe la locul numit.

Contra pelagrei. Dl Dr. I. Neagoe, medic în București, a publicat acolo în broșură conferința ce a ținut-o la al treilea congres al „Asociațiunei generale a medicilor din țeară”. Conferința tratează grava chestiune a pelagrei. Dl Dr. Neagoe este cu deosebire competent în această materie deoarece-ce a fost însărcinat de guvernul român în 1888 a studia, în țările bântuite de pelagră, mijloacele ce se întrebunțază contra acestui teribil flagel. Leacul propus de dl Dr. Neagoe este cel aplicat în Italia: nutrițiunea suficientă.

ULTIME ȘTIRI

Știrile în Austria.

Praga, 27 August.

Turburările și demonstrațiunile, ce se ținau lanț mai în fiecare zi a lunii curente în orașele nemțești din nord-apusul Boemiei, au încetat de câteva zile. E liniște deplină acolo pe străzi, dar în spirite nu. Popoarațiunea nemțească continuă a fi sibu-ciumată, căci s'au făcut stăpâni aproape cu desăvârșire peste ea fruntașii germani — radicali, în primul rând gruparea Wolf-Schönereriană.

Procurorul suprem al țării el însuși umblă prin orașele, unde s'au întemplat demonstrațiuni, pentru a-și da seama de obârșia lor și de făptuitorii; a cerceta în persoană pe cei vinovați.

Comisarul guvernial Rott din Grasslitz, cel care prin procedarea sa prea necruțătoare ar fi excitat spiritele pornite, a fost transferat în altă parte și a trebuit să plece chiar a doua sau a treia zi din oraș.

Antagonismul național între Cehi și Nemți este aproape de neîmpăcat.

Viena, 27 August.

În unele cercuri foarte bine informate se pomenește deja numele actualului ministru de comerț bar. Dipauli, ca urmaș al contelui Thun, dacă acesta n'ar reuși a face parlamentul capabil de a alege delegațiunea austriacă.

ECONOMIE.

Grâne.

26 August.		
	Arad:	B.-Pesta:
Grâu Aprilie fl.	7.50—7.80 fl.	8.33—8.65
„	„	8.45—8.88
Cucuruz Aug.	4.70—4.80 „	4.75—4.96
„ vechiu	„	4.60—4.85
Orz vechiu	4.90—5. „	5.80—7.—
„ nou	4.70—4.80 „	6.40—6.60
Săcară Aug.	5.80—6. „	6.61—6.88
„ pe Oct.	7.50—7.70 „	6.45—6.65
Ovăș Aug.	4.50—4.60 „	5.80—6.00
„ Oct.	— „	5.25—5.57

Cursul pieții din Arad.

Din 26 Iulie a. 1898.

Hârtie-monetă română	Cump. fl. 9-48	vând	9.52
Lire turești	—	—	—
Imperiali (15 R. aur)	18.90	19.—	—
Ruble rusești 100 à	126.—	127.—	—
Galbeni	5.58	5.62	—
Napoleon-d'or	9.48	9.55	—
100 Marce germane	58.50	58.98	—
Livre sterling	11.90	12.50	—

Pei lucrute:

prima Einsatz-Terzen 10—13 Kl fl.	188.—142
„	14—20 „ 143.—148
„ Zweisatz	20—22 „ 138.—135
„ Dreisatz	22—24 „ 140.—142
„	25—26 „ 143.—145
„	26—30 „ 145.—146
„ de bivoli	28—32 „ 142.—144

Porci:

(Plata Steinbruch)

2 August

Ungare; greutate:	
bătrâne 320—380 kg.	40—42. cr. p. kg.
tinere 320—390 „	44—44.5 „ „
„ 250—390 „	44—45 „ „
„ până 250 „	45—46 „ „
mijlocie 240—260 „	47.5—48 „ „
Române	— „ „
Sârbești	44.—46 „ „

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Redactor responsabil Ioan Bussu Sirlanu

Biblioteca Noastră

Apare în Caransebeș.

Director: E. Hodoș.

Au apărut:

Nr. 1 S. S. Secula, Realități și Vișări, novelete

Nr. 2. Iosif Bălan, Iancu de Hunyad.

Nr. 3—4. G. Coșbuc, Versuri și Proză, cu potretu autorului.

Nr. 5. Gr. M. Alexandrescu, Fabule alese.

Nr. 6. N. Macovișteanu, Dela Sat, piesă teatrală pentru popor,

Nr. 7. Zotti Hodoș, Intocmai! comedie franceză.

Nr. 8—9. O. G. Lecca, Istoria Țiganilor, cu potretu autorului.

Nr. 10. E. Hodoș, Convorbiri Pedagogice.

Nr. 11—12. E. Hodoș, Căntece Bănățene, cu răspuns dlui Weigand

Nr. 13. E. Hodoș, Căntece Cătanești, cu portr. lui T. Doda.

Nr. 14. G. Ciăciunescu, Copii de găsit, snoave, cu potr. autorului.

Nr. 15—17. Ios. Bălan, Numiri de localități.

Nr. 18—22. Zotti Hodoș, Poftă bună! Carte de bucate.

Nr. 23—26. P. Drăgălina. Din Ist. Banatului Severin I.

Nrele viitoare: Din Istoria Banatului Sev. de P. Drăgălina.

P. II. Severinul sub principiul Transilvaniei până la căderea sa în mâinile Turcilor (1658).

P. III. Resboaiele între Austria și Turcia pentru eliberarea Severinului

P. IV. Inființarea regimentului valaho-illiric, mai târziu romano-banatic nr. 13. (1767—1872),

Partea I. a apărut.

Celelalte au să apară pe rând. *Cei ce doresc să li-se trimită, sunt invitați a ne înștiința, ca să știm câte exemplare să tipărim.*

Diracția.

Gramatica Română, pentru învățământul secundar, de Ioan Petranu, profesor la seminariul român gr. or. din Arad. Partea I. Etimologia. A apărut în a doua ediție, ceea ce încă dovedește valoarea acestui bun manual de școală și buna primire de care prima ediție s'a bucurat din partea celor competenți. — Prețul e 1 fl. și se poate procura dela autorul din Arad, în a cărui editură a apărut. — Manualul este aprobat și din partea ministrului ungar de culte și instrucție publică.

Curs complet de Limba franceză (Metoda I. Fetter), de Arseniu Vlaicu, directorul școlii comerciale române din Brașov. Partea I. și II. A apărut în editura librăriei H. Zeidner în Brașov. — Prețul unui exemplar broș. fl. 1.20, legat fl. 1.40.

Librăria-editoare H. Zeidner vestește, că, atât la procurarea acestei cărți, cât și privitor la toate opurile scoase în editura sa, la comanda de fiecare 10 exemplare dă câte-un exemplar rabat. Așa, comandând 10 exemplare, se dau 11 exemplare, la 20 se dau 22; la 30 exemplare — 33 etc.

„Principiile politice” (după Dr. Fr. de Holtzendorff) de Teodor V. Pacășian. Formatul 8° mare, cuprinsul 290 pagini, tiparul curat și cețet. Prețul 2 fl. A apărut în institutul „Tipografia” din Sibiu. În cartea aceasta, de netăgăduită valoare literară, sunt tratate cu multă competență teme din domeniul politicii, precum: Politica e — știință. Politica e — artă. — Conexiunea științei și a artei de stat în procesul politic. — Raportul dreptului pozitiv cu politica. — Conflictul între mănăunarea dreptului și a politicii practice. Raportul între morală și politică. — Scopurile ideale de stat. — Scopurile reale de stat. — Scopul de putere națională al statelor. Scopul de drept individual în stat. — Scopul social-cultural al statului. — Armonia scopurilor de stat.

O recomandăm cu căldură publicului român, iubitor de literatura științifică, în special însă celor ce, conform poziției lor sociale, sunt chemați să fie conducători politici ai poporului nostru. De vânzare se află în librăria institutului, „Tipografia” din Sibiu.

Conferințele învățătorești, este titlul unei cărți de 212 pagini apărută în tipografia arhidieceșană din Sibiu. Conferințele învățătorești din arhidieceșana ortodoxă română a Transilvaniei ținute în 18/30 și 19/31 August 1898 sunt publicate de comisariatul consistorial. La sfârșit se află trei lucruri mai bune și anume: „Istoricul treptelor formale, respective metodice, ale învățământului.” „Istoria naturală în școala populară” și „Remunerațiunile și pedepsele în școală”

Bibliografie. „Carol I”, dramă națională în cinci acte, de Traian Victor Teranu, a apărut la București în tipografia M. Ticles, și constituie o lectură interesantă. Ea se petrece în timpul războiului pentru independență (1877—78) și începe expunerea motivelor de războiu, decurgerea războiului și terminarea lui.

Cartea plugarilor de Ioan Georgescu costă 25 or. se poate procura dela Tipografia „Aurora” din Gherla.

„Propedeutica filosofică” pentru învățământul secundar, de Gregoriu Fletosu, profesor la gimnaziul român din Năsăud. Partea I. Psihologia empirică, cu un adaus: bucăți de lectură psihologică. Prețul 80 cr. și se află de vânzare la autorul în Năsăud.

„Teoria Dramei”, valorosul op literar-didactic, scris de dl Dr. Iosif Blaga, zelosul profesor dela gimnaziul român gr.-or. din Brașov, se află de vânzare și la administrația ziarului „Tribuna Poporului” în Arad, de unde se poate procura pentru prețul de fl. 1.80, plus portul postal de 5 cr la exemplar. — „Teoria Dramei” este, în adevăr, o carte de valoare, care cu plăcere și cu mult interes poate fi citită de fiecare membru al societății culte.

A apărut „LITURGIA sfântului Ioan Crisostom” de Nicolae Ștef, inv. în Arad, ediția II. pentru cor mixt, cu mai multe priceșne, irmoase, și un adaus de cântec naționale. — Prețul unui exempl. 3 fl legat cu firme 50 cr. mai mult; se află de vânzare la administrația „Tr. Pop.”

715 tkv. sz.
899

Arverési hirdetményi kivonat.

A n.-halmágyi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy Lazaru György ügyvéd által képviselt „Victoria” takaré- és hitelintézet részvénytársaság végrehajthatónak Dusan Iuon N.-halmágyi lakos végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte minek folytán a n.-halmágyi kir. jbiróság kerületében fekvő és a N.-halmágy községi 8 sz. tjkvben A I. 1—10 sorsz. alatt felvett ház, beltelek és 9 drb szántó földből álló ingatlanok 312 frtban megállapított kikiáltási árban, az 1899 évi szeptember hó 21 napján d. e. 10 orakor a tkvi hatóság helyiségeiben megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fognak eladás alákerülni, u. m.

1. Ha a kikiáltási áron felül ígélet nem tétetik, az elárverelendő ingatlanok a kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

2. Árverelni kívánok tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 31 frt 20 krt., készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

3. Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 30 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 45 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt szabályszerű kérvény kapcsán az 1881. évi december 6-án 39425 I. M. sz. a. kelt rendeletében előírt módon a kőrősbányai m. kir. adóhivatal mint bírói letétpénztárnál befizetni.

A bánatpénzt a bíróság az utolsó részletbe fogja beszámítani.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbíróság mint tkvi hatóság és Nagy-Halmágy, Czermura, Kis-Halmágy, Lestyora, Tisza, Leásza községek előjáróságánál megtekinthetők.

Nagyhalmágyon, a kir. járásbíróság tkvi hatóságánál 1899. július 12-én.

Frits Lajos,
kir. járásbíró.

171 1—1

8517/899 tk. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

Az aradi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatósága, közhirrre teszi, hogy Lazaru György ügyvéd által képviselt „Victoria” takaré- és hitelintézet végrehajthatónak, Tirszin Deza férj. Nyegru Todorné végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az aradi kir. törvényszék területén levő Arad-Gáj, Rét-utca 9. sz. a. fekvő az aradi 4137 sz. tjkvben A † 1. 3751 hr. sz. a. felvett ingatlanra a C. 5 alatt bekebelezett szolgalmat jog érintetlen hagyásával az árverést 651 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban, elrendelte, és hogy a fenebb megjelölt ingatlan, az 1899 évi szept. hó 29 napján, d. u. 3 órakor, ezen kir. törvényszék penztárában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozok tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42 §-ában jelzett arfolyammal számított, és az 1881 évi november hó 1-én, 3333 sz. alatt kelt, igazságügyministeri rendelet, 8. §-ában kijelölt, óvadékképes értékpapirban, a kiküldött kezéhez letenni, a vagy az 1881. LX. t.-cz 170 §-a értelmében, a bánatpénznek, a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított, szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Aradon, 1899 évi Május hó 30 napján.

Az aradi kir. tszék mint tkvi hatóság.

Bilkei,
kir. tszéki bíró.

171 1—1